בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **ט"ו** ב**סיון** תשס"ב (**26** ב**מאי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב ושמח!

היום, **ט"ו ב<u>סיון</u>**, בשנת 2195 לבריאת העולם, **נולד יהודה, הבן הרביעי ליעקב אבינו**. באותו תאריך, 119 שנה (ויש אומרים, 129 שנה) לאחר מכן, נפטר.

יהודה, שנקרא כן ע"י לאה אמו באומרה: "**הפעם אודה את ה'...**"[בראשית כ"ט 35], הציל את יוסף ממוות (בשנת 2216 בהיות יהודה בן 21 ויוסף בן 17) כאשר הציע לאחיו למכרו. מעמדו והשפעתו גברו מעל אלה של ראובן הבכור והוא נעשה למנהיג האחים. הוא זכה לאמון אביו, שהסכים להצעתו לקחת את בנימין מצרימה לאחר שעֵרב לשלומו.[שם מ"ג 8-14]. יהודה עמד לפני יוסף כראש האחים, וכמי שמוטל עליו סיבלו של האב הזקן. מעמד מיוחד זה משתקף בברכות יעקב לבניו לפני פטירתו, בהן זכה יהודה לעליונות על האחים, "**יהודה אתה יודוך אחיך ... ישתחוו לך בני אביך**" [שם מ"ט 8].

יהודה זכה "לֶעשות ממשלה [=להיות מושל] בישראל" [מסכת סוטה ל"ז.], והמלכות לעולם שלו ובשבטו – אם מפני שהודה ב"מעשה תמר", או מפני שהציל את יוסף או "מפני הענווה" [תוספתא, מסכת ברכות ד', ט"ז] ועוד. חז"ל הפליגו בתיאור גבורתו [בראשית רבה צ"ג ו-ט], והוא זכה שיהיו כל ישראל נקראים על שמו: "אחיך מודים בך, אמך מודה בך, אני בעצמי מודה לך. אמר ר' שמעון בן יוחאי: יהיו כל אחיך נקראין על שמך, אין אדם אומר: ראובני אנא, שמעוני אנא, אלא יהודי אנא." [שם צ"ח ו]

זכות כפולה נתגלגלה לידיו ב**מעשה תמר**, ש"התחיל במצוות יבום תחילה", ושנתקדש שֵם שמיים בפרהסיה על ידו, כשהודה במעשה זה ואמר: "**צדקה ממני**". [בראשית ל"ח 26]; וכל עצמו של מעשה זה חיובי, שהיה מכוון על-ידי ההשגחה האלוקית כדי להעמיד בישראל שושלת מלכים שמהם יצא משיח: "ר' שמואל בר נחמן פתח: "**כי אנוכי ידעתי את המחשבות אשר אנוכי חושב עליהם... לתת לכם אחרית ותקוה**" [ירמי' כ"ט 11] שבטים היו עסוקין במכירתו של יוסף, ויוסף היה עסוק בשקו ובתעניתו, ראובן היה עסוק בשקו ובתעניתו, ויעקב היה עסוק בשקו ובתעניתו, ויהודה היה עסוק ליקח לו אשה, והקב"ה היה עוסק – בורא אורו של מלך המשיח..." [בראשית רבה פה א'] [אנציקלופדיה לבית ישראל]

***

ההפטרה לפרשת "בהעלותך" שקראנו אתמול, "**רני ושמחי...**" [זכריה ב'] היא נקראת גם בשבת חנוכה. הקשר בין השניים נמצא בעניין המנורה ש מתוארת בהמשך הקריאה:

"**...וישב המלאך הדובר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו. ויאמר אלי מה אתה רואה ואומר ראיתי והנה מנורת זהב כולה, וגולה על ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה. ושניים זיתים עליה אחד מימין הגולה ואחד על שמאלה. ואען ואומר אל המלאך ... מה אלה אדוני. ויען המלאך ... הלא ידעת מה המה אלה ואומר לא אדוני. ויען ויאמר אלי לאמור זה דבר ה' אל זרובבל לאמור לא בחיל ולא בכח כי עם ברוחי אמר ה'...**"

בסמל מדינת ישראל, שהתקבל בפבר' תש"ט (1949), מופיעה מנורה מוקפת בשני ענפי זית – אחד מימין ואחד משמאל – כדברי הנביא זכריה. לדברי החוברת שהוצא לאור ע"י מרכז ההסברה, "**ענפי הזית מצביעים על כוונת השלום של המדינה...**"

***

"**...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע.**" [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **ט"ו** ב**סיון** תשס"ב (**26** ב**מאי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

(הערת העורך: המאמר בדף של יום ג' שעבר, "**<u>חג השבועות בחצר השכנים...</u>**" נלקח מהעלון, "זמן. מקום".)

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל